

Beste Ton,

Hartelijk dank ... het geeft meer vitaliteit en zeggingskracht!

Met name de manier waarop je in je boek uitgebreid de offerdienst in het OT bespreekt en de betekenis daarvan weergeeft, heeft me losgemaakt van de menselijke redenering dat Jezus plaatsvervangend voor ons onze schuld betaalde of onze straf droeg. De gangbare christelijke leer over de verzoening geeft echt geen goed beeld van wat Jezus op Golgotha voor ons deed'. Het beeld van God dat hierdoor wordt neergezet is kriebelde bij mij altijd al (klopt dit wel helemaal? Is God echt zo?).

Want het is nu eenmaal zo dat verzoening door voldoening alleen te handhaven is door een zekere tegenstrijdigheid in God zelf te projecteren: Zijn gerechtigheid / heiligheid / toorn tegenover Zijn liefde. Of blijft ergens een tegenstelling tussen de Vader en de Zoon, terwijl de Evangelieën voortdurend de innige eenheid tussen de Vader en de Zoon benadrukken (m.n. Johannes).

Ik geloof dat God één is en dat Zijn liefde niet tegenover Zijn toorn staat, maar dat die in elkaars verlengde liggen. Toorn van God is naar mijn idee niet anders dan vertrapte liefde. Toorn maakt naar mijn idee ook geen deel uit van Zijn wezen; dat is - als ik de Bijbel goed lees - alleen liefde. Ik geloof ook dat de Vader en de Zoon één zijn; en dat de wil van de Vader en de Zoon één zijn; dat er geen conflict tussen hen gecreëerd mag worden.

Zoals jij de verzoening uitlegt in je boek, doet daarom naar mijn idee meer recht aan wie God is; veel meer dan de juridische verzoeningsleer van de Reformatie.

Mijn hele leven dacht ik dat de gereformeerde verzoeningsleer (door schuldbetaling) de 'kern van het geloof' is. Ik heb ook heel mijn leven gedacht: 'als je de plaatsvervangende betaling door Jezus loslaat, valt de basis van ons geloof weg. ...'.

Door jouw boek ben ik me gaan realiseren dat ons idee van verzoening door voldoening niet Bijbels is. **Verzoening heeft niet met betaling te maken, maar met een veranderd hart en met een herstelde relatie met God.**

Ik merk dat m'n denken over God en geloof anders wordt, mooier, diepgaander. Mijn denken en redeneren blijkt vaak nog doortrokken van het satisfactiemodel en met die ogen lees ik Bijbelteksten. Mee daarom is het weleens moeilijk aan anderen uit te leggen wat ik bedoel, omdat ik mezelf de nieuwe manier van denken en Bijbellesen nog meer eigen moet maken. Bedankt daarom voor je verhelderende antwoorden op mijn vragen. Het plaatje wordt echt completer.

Jezus blijft voor mij de centrale persoon, niet langer als 'betaalmiddel' voor verzoening met God, maar als Koning, die ondanks Zijn verhevenheid met Zijn kracht en leven in mij wil wonen en me daardoor verandert en zó verzoent (één maakt) met God.

Graag hou ik contact hierover. Zeker ook omdat ik denk dat we het een zegen zou zijn als meer christenen gaan verstaan en verkondigen wat verzoening met God is en hoe het tot stand komt – en dan vooral: wat het is krachtig te leven met Jezus in ons en dat laten zien aan de wereld. Dat zou de kerken zeker meer zeggingskracht en vitaliteit geven en aantrekkelijker maken.

Voor mezelf heb ik na het lezen van jouw boek in ieder geval zoiets van: mijn geloof is niet meer hetzelfde als voorheen! Dit zouden toch veel meer mensen moeten meemaken...

Gods zegen en leiding toegewenst; ik bid dat Hij deuren opent.

HK te H (Hongarije bedoel ik)